



Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (osmo vijeće)

1. lipnja 2017. *

„Damping – Uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Kine – Izmjena konačne antidampinške pristojbe – Djelomična privremena revizija – Tretman tržišnog gospodarstva – Troškovi glavnih faktora proizvodnje koji odražavaju tržišne vrijednosti – Promijenjene okolnosti – Obveza obrazlaganja – Rok za donošenje odluke o tretmanu tržišnog gospodarstva – Prava obrane – Članak 20. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009“

U predmetu T-442/12,

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, sa sjedištem u Changzhou (Kina), koji zastupaju E. Vermulst, S. van Cutsem, F. Graafsma i J. Cornelis, *avocats*,

tužitelj,

protiv

Vijeća Europske unije, koje zastupa S. Boelaert, u svojstvu agenta, uz asistenciju G. Berrischa, *avocat*, i N. Chesaites, *barrister*, zatim G. Berrischa i B. Byrnea, *solicitor*, i naposljetku N. Tuominena, *avocat*,

tuženika,

koje podupiru:

Europska komisija, koju su zastupali M. França i A. Stobiecka-Kuik, zatim M. França i J.-F. Brakeland, u svojstvu agenata,

i

Distillerie Bonollo SpA, sa sjedištem u Formigineu (Italija),

Industria Chimica Valenzana SpA, sa sjedištem u Borgoriccu (Italija),

Distillerie Mazzari SpA, sa sjedištem u Sant'Agati sul Santerno (Italija),

Cavero Distillerie Srl, sa sjedištem u Faenzi (Italija),

i

Comercial Química Sarasa, SL, sa sjedištem u Madridu (Španjolska), koju zastupa R. MacLean, *solicitor*,

intervenijenti,

* Jezik postupka: engleski

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 626/2012 od 26. lipnja 2012. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 349/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2012., L 182, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 127., str. 170.) u dijelu u kojem se primjenjuje na tužitelja,

OPĆI SUD (osmo vijeće),

u sastavu: A. M. Collins (izvjestitelj), predsjednik, M. Kancheva i R. Barents, suci,

tajnik: C. Heeren, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 15. prosinca 2016.,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Vinska kiselina se koristi u proizvodnji vina i drugih pića kao dodatak za hranu i piće te kao retardant u sadri i u drugim proizvodima. U Europskoj uniji kao i u Argentini vinsku se kiselinu L+ proizvodi iz nusproizvoda u proizvodnji vina, koje se naziva vinski talog i pretvara u kalcijev tartrat, a potom u vinsku kiselinu. U Narodnoj Republici Kini vinsku kiselinu L+ i vinsku kiselinu DL proizvodi se iz benzena koji se pretvara u anhidrid maleinske kiseline, a potom u maleinsku kiselinu i naposljetku u vinsku kiselinu. Vinska kiselina proizvedena kemijskom sintezom ima ista fizička i kemijska svojstva kao i istu osnovnu upotrebu kao i ona proizvedena iz nusproizvoda u proizvodnji vina. U odgovoru na pitanje Općeg suda postavljeno na raspravi stranke su potvrdile da se vinsku kiselinu DL proizvodi samo u Kini.
- 2 Dana 24. rujna 2004. više europskih proizvođača, među kojima su društva Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA i Industria Chimica Valenzana SpA, podnijelo je Europskoj komisiji pritužbu u vezi s dampingom u sektoru vinske kiseline.
- 3 Dana 30. listopada 2004. Komisija je u *Službenom listu Europske unije* objavila Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka povezanog s uvozom vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2004., C 267, str. 4.).
- 4 Dana 27. srpnja 2005. Komisija je donijela Uredbu (EZ) br. 1259/2005 o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2005., L 200, str. 73.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 86., str. 155.).
- 5 Dana 23. siječnja 2006. Vijeće Europske unije donijelo je Uredbu (EZ) br. 130/2006 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2006., L 23, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 112., str. 74.).
- 6 Nakon što je 4. kolovoza 2010. objavljena obavijest o predstojećem isteku antidampinških mjera koje su na snazi (SL 2010., C 211, str. 11.), Komisija je 27. listopada 2010. primila zahtjev za preispitivanje po osnovi isteka tih mjera koji su podnijela društva Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari i Industria Chimica Valenzana.

- 7 Na temelju članka 11. stavka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.; u daljnjem tekstu: temeljna uredba) Komisija je 26. siječnja 2011. objavila u *Službenom listu Europske unije* Obavijest o pokretanju revizije po osnovi isteka i revizije antidampinških mjera primjenjivih na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2011., C 24, str. 14.).
- 8 Dana 9. lipnja 2011. pet društava navedenih u točki 6. ove presude podnijelo je na temelju članka 11. stavka 3. temeljne uredbe zahtjev za djelomičnu privremenu reviziju u vezi s dvama proizvođačima izvoznicima među kojima je tužitelj, Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.
- 9 U skladu s člankom 11. stavkom 3. temeljne uredbe, Komisija je 29. srpnja 2011. objavila u *Službenom listu Europske unije* Obavijest o pokretanju postupka djelomične privremene revizije antidampinških mjera primjenjivih na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2011., C 223, str. 16.).
- 10 Dana 1. kolovoza 2011. poslala je tužitelju upitnik i obrazac zahtjeva da mu se odobri tretman tržišnog gospodarstva (u daljnjem tekstu: MET). Tužitelj je poslao svoj zahtjev Komisiji 26. kolovoza 2011., a valjano ispunjen upitnik 1. rujna 2011.
- 11 Dana 3. listopada 2011., Komisija je tužitelju uputila zahtjev za pružanje informacija. Konkretno, ona je od njega zatražila da podnese dokaze o tome da cijene njegovih sirovina odražavaju tržišne vrijednosti, s obzirom na to da je izvor predmetne sirovine nafta, to jest proizvod koji se stavlja na svjetska tržišta.
- 12 Dana 17. listopada 2011. tužitelj je odgovorio na Komisijin zahtjev tako što je pojasnio da se benzen, koji koristi, dobiva iz koksa, a ne iz nafte te je dostavio dijagram koji prikazuje njegove nabavne cijene benzena koji se proizvodi iz koksa kao i dijagram koji prikazuje cijenu benzena iz koksa na sjeveru Narodne Republike Kine. Dodao je da njegova nabavna cijena benzena odražava vrijednosti na kineskom tržištu.
- 13 Komisija je 14. i 15. studenog 2011. obavila posjet radi provjere u tužiteljevim prostorijama.
- 14 Dana 1. veljače 2012. Komisija je tužitelju poslala svoju objavu u vezi sa zahtjevom za primjenu MET-a obavještavajući ga o odbijanju tog zahtjeva kao i o bitnim činjenicama i razmatranjima na kojima je zasnovala to odbijanje. U obavijesti je, među ostalim, bilo navedeno da tužitelj smatra da je benzen, koji koristi, proizveden iz koksa, a ne iz nafte. Osim toga, iz obavijesti je proizlazilo da benzen predstavlja veliku većinu troškova za sirovine koje s druge strane predstavljaju skoro polovicu troškova za proizvodnju vinske kiseline. Stoga, prema obavijesti svako iskrivljenje cijene benzena ima značajan utjecaj na trošak proizvodnje vinske kiseline u Narodnoj Republici Kini. Naposljetku, iz obavijesti je proizlazilo da je cijena benzena u Narodnoj Republici Kini za 19 % do 51 % niža nego u Europi ili Sjedinjenim Američkim Državama.
- 15 Dana 13. veljače 2012. tužitelj je Komisiji poslao svoje primjedbe u vezi s obavijesti navedenoj u točki 14. ove presude tvrdeći da je pristojba od 40 % na izvoz benzena zamijenjena privremenom pristojbom od 0 %. Osim toga, tužitelj je ustrajao na činjenici da se benzen, koji koristi, proizvodi iz koksa i da je stoga usporedba cijena benzena koju je Komisija provela neispravna jer se u Europi i Sjedinjenim Američkim Državama benzen proizvodi od nafte.
- 16 Dana 11. travnja 2012. Komisija je tužitelju dostavila dokument o konačnoj objavi koji sadržava bitne činjenice i razmatranja na temelju kojih namjerava u skladu s člankom 20. temeljne uredbe preporučiti izmjenu antidampinških mjera koje su na snazi kao i dokument s podacima o izračunu tužiteljeve dampinške marže. Konkretno, iz dokumenta o objavi proizlazilo je da je pristojba od 40 % na izvoz benzena zamijenjena privremenom pristojbom od 0 %. Međutim, u njemu je zaključeno da tužitelj nije mogao objasniti nisku cijenu benzena na kineskom tržištu. U tom pogledu iz dokumenta o

konačnoj objavi proizlazi postojanje razlike od 19 % do 51 % u cijeni benzena između Narodne Republike Kine i drugih zemalja koje imaju tržišno gospodarstvo kao i izostanak povrata 17 % poreza na dodanu vrijednost (PDV) na izvoz benzena.

- 17 Dana 16. travnja 2012. Vijeće je donijelo Provedbenu uredbu (EU) br. 349/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije nakon isteka mjera prema članku 11. stavku 2. temeljne uredbe (SL 2012., L 110, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 127., str. 105.).
- 18 Dana 25. travnja 2012. tužitelj je Komisiji poslao svoje primjedbe u vezi s dokumentom o konačnoj objavi zahtijevajući od nje, među ostalim, da mu dostavi dodatne informacije u vezi s metodologijom upotrijebljenom za izračun uobičajene vrijednosti. Osim toga, istog je dana poslao prijedlog za preuzimanje obveze u vezi s cijenom radi uklanjanja dampainga, u skladu s člankom 8. temeljne uredbe.
- 19 Nakon postupka djelomične privremene revizije, koji se odnosio na tužitelja i na drugog proizvođača izvoznika, Vijeće je 26. lipnja 2012. donijelo Provedbenu uredbu (EU) br. 626/2012 o izmjeni Provedbene uredbe br. 349/2012 (SL 2012., L 182, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 127., str. 170.; u daljnjem tekstu: pobijana uredba).
- 20 U biti pobijanom uredbom tužitelju nije odobren MET i prema izračunu uobičajene vrijednosti na temelju informacija dostavljenih od strane proizvođača koji je surađivao u analognoj zemlji, antidampinška pristojba primjenjiva na proizvode, koje je on proizveo, uvećana je za 10,1 % do 13,1 %. Osim toga, pobijanom je uredbom odbijeno preuzimanje obveze u vezi s cijenom koju je tužitelj ponudio.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 21 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 5. listopada 2012. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.
- 22 Aktima podnesenima tajništvu Općeg suda 4. i 31. siječnja 2013. društva Caviro Distillerie, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari i Industria Chimica Valenzana (u daljnjem tekstu: društva intervenijenti), s jedne strane, i Komisija, s druge strane, zatražili su intervenciju u ovom postupku u potporu zahtjevu Vijeća.
- 23 Rješenjem od 12. ožujka 2013. predsjednik prvog vijeća odobrio je intervenciju Komisije pojašnjavajući da je stoga što je njezin zahtjev za intervenciju bio podnesen nakon isteka roka iz članka 116. stavka 6. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991., Komisija ovlaštena na temelju izvještaja za raspravu koji će joj se priopćiti, iznijeti svoje očitovanje za vrijeme usmenog dijela postupka.
- 24 Uslijed promjene sastava vijeća Općeg suda, na temelju članka 27. stavka 5. Poslovnika Općeg suda, sudac izvjestitelj raspoređen je u osmo vijeće kojemu je slijedom toga dodijeljen ovaj predmet.
- 25 Rješenjem od 18. svibnja 2015. predsjednik osmog vijeća odobrio je intervenciju društava intervenijenata.
- 26 Dana 4. kolovoza 2015. društva intervenijenti podnijeli su svoj intervencijski podnesak. U određenim rokovima glavne stranke podnijele su očitovanja na taj podnesak.
- 27 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
 - poništi pobijanu uredbu u dijelu u kojemu se primjenjuje na njega;

- naloži Vijeću snošenje troškova.
- 28 Vijeće od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu kao neosnovanu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.
- 29 Društva intervenijenti od Općeg suda zahtijevaju da:
- odbije tužbu kao neosnovanu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova društava intervenijenata.

Pravo

- 30 U potporu svojoj tužbi tužitelj iznosi pet tužbenih razloga od kojih se prvi temelji na povredi članka 2. stavka 7. točke (c) prve alineje temeljne uredbe, drugi na povredi članka 11. stavka 3. temeljne uredbe, treći na povredi obveze obrazlaganja, četvrti na povredi članka 2. stavka 7. točke (c) drugog podstavka temeljne uredbe i peti na povredi članka 20. stavka 2. temeljne uredbe i prava obrane.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 7. točke (c) prve alineje temeljne uredbe

Argumenti stranaka

- 31 Tužitelj smatra da pobijana uredba krši članak 2. stavak 7. točku (c) prvu alineju temeljne uredbe u dijelu u kojem se zaključuje da tretman tržišnog gospodarstva ne prevladava za njega. Tužitelj ističe da je podnio dostatne dokaze o tome da su njegove poslovne odluke donesene ovisno o tržišnim signalima koji odražavaju ponudu i potražnju, a bez značajnog uplitanja države, i da troškovi glavnih faktora proizvodnje odražavaju tržišne vrijednosti. Prije svega je dokazao da su odluke o nabavi sirovina donesene bez najmanjeg uplitanja države u vezi s količinama ili cijenama. Dodaje da je u skladu s pobijanom uredbom poštovao uvjete predviđene člankom 2. stavkom 7. točkom (c) drugom do petom alinejom temeljne uredbe.
- 32 Iz uvodne izjave 18. pobijane uredbe proizlazi da je Vijeće svoje odbijanje zasnovalo na činjenici da je cijena određenih sirovina narušena, osobito cijena benzena i anhidrida maleinske kiseline.
- 33 Tužitelj prvo pojašnjava da ne nabavlja anhidrid maleinske kiseline, već je sam proizvodi iz benzena iz koksa. Stoga su poremećaji utvrđeni u cijeni te sirovine irelevantni.
- 34 Što se tiče cijene benzena, ističe da je Vijeće zasnovalo svoj zaključak na trima argumentima, to jest na postojanju neobjašnjene razlike od 19 % do 51 % između cijena na kineskom domaćem tržištu i cijena primjenjivanih u ostalim zemljama tržišnog gospodarstva, postojanju izvozne carine na benzen od 40 % i izostanku povrata 17 % PDV-a na izvoz benzena.
- 35 Kao prvo, tužitelj iznosi da je Vijeće zanemarilo to što se cijena razlikuje od 19 % do 51 % zbog činjenice da je trošak ugljena, kao sirovine koju se koristi za proizvodnju benzena iz koksa u Kini, niži od troška nafte, sirovine koju se koristi u Europi i Sjedinjenim Američkim Državama, a kako je on to istaknuo tijekom upravnog postupka. Pobijanom se uredbom pogrešno pretpostavilo da je sirovina benzena, koju je tužitelj nabavio, bila nafta kao što to osobito proizlazi iz Komisijina zahtjeva za pojašnjenje od 3. listopada 2011.

- 36 Osim toga, u replici tužitelj ističe da je argument Vijeća, prema kojemu je arbitražni postupak trebao ukloniti razlike u cijeni, prvi put bio iznesen u odgovoru na tužbu te se ne nalazi niti u pobijanoj uredbi niti u dokumentima istrage.
- 37 Kao drugo, tužitelj primjećuje da je u pobijanoj uredbi pogrešno navedeno da postoje pristojbe od 40 % na uvoz benzena, iako se ta pristojba odnosi na izvoz. U svakom slučaju, on je dokazao da navodni izvozni porez nije na snazi tijekom razdoblja revizije ispitnog postupka zbog usporednog postojanja privremene stope od 0 % kao što se to priznaje u samoj pobijanoj uredbi.
- 38 Kao treće, tužitelj smatra da izostanak povrata 17 % PDV-a na izvoz benzena ne predstavlja značajnu intervenciju države u smislu temeljne uredbe. Prema sudskoj praksi, temeljna uredba zahtijeva da uplitanje države bude značajno, djelotvorno i izravno. To stoga dopušta određeni stupanj uplitanja od strane države. Dodaje da ti uvjeti nisu ispunjeni u ovom slučaju jer je ostao slobodan nabavljati uvezeni benzen od raznih dobavljača i po cijenama o kojima se pregovaralo bez uplitanja države. U svakom slučaju, izostanak povrata PDV-a na izvoz benzena mogao je opravdati prilagodbu uobičajene vrijednosti kao što je to učinjeno tijekom početnog ispitnog postupka i u drugim antidampinškim postupcima, a ne da to dovede do neodobravanja MET-a.
- 39 U replici tužitelj ističe da je u obavijesti u vezi sa zahtjevom za primjenu MET-a od 1. veljače 2012. Komisija navela da on ne zadovoljava predmetne kriterije zbog postojanja „značajnog uplitanja države” na tržištu benzena. Stoga su se Komisija i Vijeće (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: institucije) oslonili na kriterij utvrđen u članku 2. stavku 7. točki (c) prvoj alineji prvom dijelu rečenice temeljne uredbe, a ne na kriterij utvrđen u drugom dijelu rečenice navedene odredbe. Slijedom toga, sudska praksa, koju Vijeće navodi u pogledu tog pitanja, jest irelevantna.
- 40 Vijeće osporava tužiteljeve argumente.

Ocjena Općeg suda

- 41 Ponajprije treba podsjetiti da se, u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (a) temeljne uredbe i u slučaju uvoza iz zemlje bez tržišnog gospodarstva, odstupanjem od pravila utvrđenih u stavcima 1. do 6. istog članka, uobičajena vrijednost određuje na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u nekoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva. Cilj te odredbe je da se izbjegne uzimanje u obzir cijena i troškova koji vrijede u državi bez tržišnoga gospodarstva u slučajevima koji nisu rezultat uobičajenih sila koje djeluju na tržištu (presuda od 19. srpnja 2012., Vijeće/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, t. 66.).
- 42 Međutim, na temelju stavka 7. točke (b) navedenog članka, u antidampinškim ispitnim postupcima uvoza iz bilo koje zemlje bez tržišnoga gospodarstva, a koja je članica Svjetske trgovinske organizacije (WTO), među kojima je Narodna Republika Kina, uobičajena vrijednost određuje se u skladu s člankom 2. stavcima 1. do 6. temeljne uredbe, ako se utvrdi, na temelju valjano potkrijepljenih zahtjeva jednog ili više proizvođača nad kojim se provodi ispitni postupak i u skladu s kriterijima i postupcima utvrđenim u istom stavku 7. točki (c), da za tog proizvođača, odnosno za te proizvođače, u odnosu na proizvodnju i prodaju dotičnog istovjetnog proizvoda prevladavaju uvjeti tržišnoga gospodarstva.
- 43 Osim toga, metodologija za određivanje uobičajene vrijednosti proizvoda iz članka 2. stavka 7. točke (b) temeljne uredbe jest iznimka od posebne metodologije predviđene u tu svrhu u članku 2. stavku 7. točki (a) navedene uredbe, pri čemu je ova potonja u načelu primjenjiva kod uvoza iz zemlje bez tržišnoga gospodarstva. Prema ustaljenoj sudskoj praksi, svako odstupanje ili iznimku od općeg pravila treba usko tumačiti (presuda od 28. listopada 2004., Shanghai Teraoka Electronic/Vijeće, T-35/01, EU:T:2004:317, t. 50., i od 10. listopada 2012., Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener i Shanghai Prime Machinery/Vijeće, T-170/09, neobjavljena, EU:T:2012:531, t. 76.).

- 44 Na temelju stavka 7. točke (c) istog članka, na svakom je proizvođaču koji se želi koristiti tim pravilima da podnese dostatne dokaze, kao što su oni navedeni u ovoj potonjoj odredbi, da posluje u uvjetima tržišnoga gospodarstva.
- 45 U tom pogledu valja istaknuti da je teret dokazivanja na proizvođaču izvozniku koji želi da mu se odobri primjena MET-a (presuda od 18. ožujka 2009., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Vijeće, T-299/05, EU:T:2009:72, t. 83.). Vijeće i Komisija trebaju ocijeniti jesu li dokazi koje je dostavio predmetni proizvođač dostatni da se dokaže da su kriteriji utvrđeni člankom 2. stavkom 7. točkom (c) temeljne uredbe ispunjeni kako bi se tom proizvođaču odobrila primjena MET-a.
- 46 Valja primijetiti da u skladu s ustaljenom sudskom praksom, u području zajedničke trgovinske politike i osobito u području mjera za zaštitu trgovine, institucije Unije raspolažu širokom diskrecijskom ovlašću zbog složenosti gospodarskih, političkih i pravnih pitanja koja moraju razmatrati. Sudski nadzor tih ocjena mora se stoga ograničiti na provjeru poštovanja pravila postupka, materijalne točnosti činjenica koje su uzete u obzir prilikom pobijanog izbora, nepostojanje očite pogreške prilikom ocjene tih činjenica odnosno nepostojanje zlorabine ovlasti (presude od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 63. i od 11. rujna 2014., Gem-Year Industrial i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Vijeće, C-602/12 P, neobjavljena, EU:C:2014:2203, t. 48.).
- 47 Nesporno je da je u ovom slučaju primjena MET-a tužitelju uskraćena samo iz razloga što nije dokazao da zadovoljava kriterij utvrđen u članku 2. stavku 7. točki (c) prvoj alineji temeljne uredbe jer se za druge kriterije smatralo da su ispunjeni.
- 48 Na temelju članka 2. stavka 7. točke (c) prve alineje proizvođač treba podnijeti dokaze koji su dostatni da se utvrdi da se odluke o cijenama, troškovima i faktorima proizvodnje, uključujući na primjer sirovine, trošak tehnologije i rada, proizvodnju, prodaju i ulaganje, donose kao odgovor na tržišne signale koji odražavaju ponudu i potražnju, a bez značajnog uplitanja države u ta pitanja, kao i da troškovi glavnih faktora proizvodnje odražavaju tržišne vrijednosti.
- 49 Tom se odredbom tako uspostavlja, s jedne strane, dvostruki uvjet u odnosu na određene poslovne odluke proizvođača, te, s druge strane, uvjet u vezi s troškovima glavnih faktora proizvodnje (presuda od 19. srpnja 2012., Vijeće/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, t. 73.). Prvi od tih uvjeta odnosi se na provjeru, jesu li relevantne odluke dotičnih proizvođača izvoznika vođene isključivo poslovnim razlozima, svojstvenima poduzetniku koji posluje u uvjetima tržišnoga gospodarstva, ili su iskrivljene drugim razlozima svojstvenima državnom gospodarstvu (presuda od 17. lipnja 2009., Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group/Vijeće, T-498/04, EU:T:2009:205, t. 88.). U odnosu na uvjet u vezi s činjenicom da troškovi glavnih faktora proizvodnje odražavaju tržišne vrijednosti, ustaljenom je sudskom praksom utvrđeno da ga se treba shvatiti kao da upućuje na tržište u kojem određivanje cijena nije iskrivljeno uplitanjem države (vidjeti u tom smislu presudu od 11. rujna 2014., Gem-Year Industrial i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Vijeće, C-602/12 P, neobjavljenu, EU:C:2014:2203, t. 52., presudu od 10. listopada 2012., Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener i Shanghai Prime Machinery/Vijeće, T-170/09, neobjavljenu, EU:T:2012:531, t. 74. i 77., i presudu od 10. listopada 2012., Gem-Year i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Vijeće, T-172/09, neobjavljenu, EU:T:2012:532, t. 119. i 120.).
- 50 U ovom slučaju, kao što to tužitelj smatra a pri čemu mu Vijeće ne proturječi, utvrđenje u vezi s cijenom anhidrida maleinske kiseline tiče se samo drugog proizvođača izvoznika na kojeg se odnosi postupak privremene revizije, a ne tužitelja. Stoga valja istaknuti da neodobranje MET-a tužitelju nije bilo zasnovano na ovom razmatranju.

- 51 Iz uvodne izjave 18. pobijane uredbe proizlazi da tužitelju MET nije odobren na temelju dokaza da je cijena osnovne sirovine, benzena, bila narušena. Po tom se pitanju, kao prvo, u pobijanoj uredbi ističe da je usporedba domaćih cijena u Narodnoj Republici Kini, koristeći kao izvor nabavne cijene jednog proizvođača koji surađuje, s cijenama u ostalim zemljama tržišnog gospodarstva tijekom ispitnog postupka pokazala razliku u cijeni između 19 % i 51 %. Kao drugo, u pobijanoj se uredbi ističe da je Narodna Republika Kina nametnula uvoznu carinu na benzen od 40 %, ali da tijekom razdoblja revizije ispitnog postupka ona nije bila na snazi. Međutim, valja istaknuti da upućivanje na uvoznu carinu predstavlja pogrešku u pisanju, kao što su to stranke priznale, a koja se prvi put potkrala u dokumentima koji se nalaze u upravnom spisu, i, konkretnije, u dokumentu o konačnoj objavi te ju je osim toga tužitelj ponovio u svojim primjedbama u vezi s dokumentom od 25. travnja 2012. Kao treće, u pobijanoj se uredbi utvrđuje da Narodna Republika Kina nije izvršila povrat 17 % PDV-a na izvoz benzena.
- 52 U tom pogledu valja istaknuti da je, kao što on sam smatra, u pobijanoj uredbi Vijeće zasnovalo svoje neodobravanje na uvjetu u vezi s troškovima glavnih faktora proizvodnje, predviđenom u članku 2. stavku 7. točki (c) prvoj alineji drugom dijelu rečenice temeljne uredbe, a ne na uvjetu u vezi s odlukama poduzeća predviđenom u prvom dijelu rečenice navedene odredbe. Ovo proizlazi iz tumačenja pobijane uredbe u njezinu kontekstu, uzimajući u obzir narav okolnosti koje su utvrđene radi neodobravanja MET-a, strukturu članka 2. stavka 7. točke (c) prve alineje temeljne uredbe i sve dokumente od kojih je upravni spis sastavljen. Čak i ako objava u vezi sa zahtjevom za primjenu MET-a upućuje na značajno uplitanje države, dodaje da cijene benzena nisu odražavale tržišne vrijednosti. Osim toga, u dokumentu o konačnoj objavi Komisije utvrđeno je postojanje poremećaja u nabavnoj cijeni sirovina, osobito benzena.
- 53 S obzirom na prethodno izneseno, valja ustvrditi da u pobijanoj uredbi nije utvrđeno da se država značajno uplitala u odluke tužitelja u vezi s njegovim faktorima proizvodnje, u smislu prvog dijela rečenice članka 2. stavka 7. točke (c) prve alineje, već da tužiteljevi troškovi glavnih faktora nisu odražavali tržišne vrijednosti, jer je tržište bilo narušeno u smislu drugog dijela rečenice navedenog članka.
- 54 Stoga se tužiteljeve argumente kao i sudsku praksu navedenu u prilog tim argumentima, a čime se nastoji prikazati da su njegove poslovne odluke u vezi s nabavom sirovina bile donesene bez značajnog, djelotvornog i izravnog uplitanja države, ne može prihvatiti jer su bespredmetni.
- 55 Što se tiče elemenata istaknutih u uvodnoj izjavi 18. pobijane uredbe u okviru ocjene uvjeta u vezi s troškovima faktora proizvodnje, to jest uvjeta koji je stvarno primijenjen, valja kao prvo zaključiti da u izostanku opravdanja, razlika od 19 % do 51 % u cijeni osnovne sirovine, to jest benzena, može predstavljati važan pokazatelj da navedeni uvjet nije ispunjen.
- 56 Tužitelj objašnjava tu razliku u cijeni činjenicom da je benzen proizveden iz koksa jeftiniji od benzena proizvedenog iz nafte. Dodaje da je pobijanom uredbom jednostavno zanemareno to opravdanje.
- 57 U tom pogledu valja istaknuti da se u obavijesti u vezi sa zahtjevom za primjenu MET-a od 1. veljače 2012. izričito navodi da su institucije primile na znanje taj argument. U tom je kontekstu u uvodnoj izjavi 20. pobijane uredbe navedeno da tužitelj nije mogao objasniti nisku cijenu benzena na tržištu Narodne Republike Kine u odnosu na tu cijenu u ostalim zemljama s tržišnim gospodarstvom. S obzirom na taj kontekst, pobijanu uredbu valja protumačiti na način da činjenični element, koji je tužitelj iznio, nije dostatan za objašnjenje predmetne razlike u cijeni.
- 58 Osim toga, Vijeće je u okviru ove tužbe, koje podupiru društva intervenijenti, dodalo da je benzen proizvod s homogenom bazom, da benzen iz nafte i benzen iz koksa nisu različite kvalitete koja bi opravdala razliku u cijeni i da je na nenarušenom tržištu arbitraža trebala dovesti do uspostavljanja ravnoteže između cijena u Narodnoj Republici Kini i cijena u ostalim zemljama s tržišnim gospodarstvom. Nasuprot onomu što tužitelj smatra, ne postoji nikakav razlog da se kao

nepravodoban odbije argument koji se odnosi na postupak u vezi s arbitražom cijene jer je on implicitno naveden u obrazloženju pobijane uredbe koja je zasnovana na postojanju razlika u cijeni između raznih svjetskih regija koje tužitelj nije opravdao.

- 59 Valja podsjetiti da kao što je to navedeno u točkama 44. i 45. ove presude, teret dokazivanja leži na proizvođaču izvozniku koji želi da mu se odobri primjena MET-a. Stoga je na tužitelju bilo da uvjerljivo dokaže da benzen iz nafte i benzen iz koksa imaju različite značajke i svojstva koja opravdavaju tu razliku u cijeni ili da postoje drugi razlozi koji opravdavaju razliku u cijeni među tim regijama. No, treba ustvrditi da se tužitelj ograničio na navođenje razlike u sirovini za proizvodnju benzena, osnovnog proizvoda čije značajke ne variraju ovisno o sirovini korištenoj za njegovu proizvodnju, a da nije iznio opravdanja ili podnio dokaze potrebne za to da mu se moglo odobriti primjenu MET-a.
- 60 Stoga valja odbiti argumente tužitelja u vezi s razlikom u cijeni benzena koja je prepoznata u pobijanoj uredbi.
- 61 Kao drugo, što se tiče izvozne carine valja istaknuti da je u pobijanoj uredbi utvrđeno da je carina od 40 % bila privremeno suspendirana. Zato, neovisno o pitanju, može li postojanje privremeno suspendirane carine samo po sebi imati odvracajući učinak na izvoz kao što to smatraju društva intervenijenti, valja istaknuti da se pobijana uredba ne zasniva na tom elementu upravo iz razloga suspenzije carine.
- 62 Kao treće, pobijanom se uredbom moglo pravilno ustvrditi da je izostanak povrata 17 % PDV-a na izvoz benzena element koji može doprinijeti narušavanju cijene benzena u Narodnoj Republici Kini. Naime, očito je da to uplitanje države ima za posljedicu da se izvoz benzena iz Narodne Republike Kine učini manje privlačnim i stoga doprinese umjetnom snižavanju nabavne cijene benzena na kineskom tržištu.
- 63 Osim toga, iz razloga izloženih u točkama 52. do 54. ove presude, tužiteljeve argumente o navodnom zahtjevu u pogledu značajno, djelotvornog i izravnog uplitanja države treba odbiti kao bespredmetne. Povrh toga, i nasuprot onomu što tužitelj smatra, valja ustvrditi da se izostanak povrata 17 % PDV-a na izvoz ne može smatrati beznačajnim uplitanjem države u nabavnu cijenu benzena u Narodnoj Republici Kini.
- 64 S obzirom na prethodno navedeno, prvi tužbeni razlog valja odbiti kao neosnovan.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 11. stavka 3. temeljne uredbe

Argumenti stranaka

- 65 U okviru svojeg drugog tužbenog razloga tužitelj tvrdi da pobijana uredba krši članak 11. stavak 3. temeljne uredbe jer se okolnosti nisu znatno i trajno promijenile između početnog ispitnog postupka nakon okončanja kojeg je odobrena primjena MET-a, i privremene revizije, nakon koje isti nije odobren.
- 66 Pozivajući se na uvodnu izjavu 34. pobijane uredbe, tužitelj smatra da je argument koji se temelji na poremećajima cijene benzena bio pogrešan jer je Vijeće pogrešno zanemarilo to da je benzen koji je on nabavljao proizveden iz koksa, a ne iz nafte. Osim toga ističe da je u svakom slučaju izvozna carina na benzen od 40 % bila zamijenjena carinom od 0 % između 2007. i 2011., dakle i tijekom razdoblja revizije ispitnog postupka.
- 67 Vijeće, koje podupiru društva intervenijenti, osporava tužiteljeve argumente.

Ocjena Općeg suda

- 68 U skladu s člankom 11. stavkom 3. temeljne uredbe, moguće je revidirati i potrebu za daljnjom primjenom uvedenih mjera, ako je opravdano, na inicijativu Komisije, na zahtjev države članice ili, pod uvjetom da je isteklo razumno razdoblje od najmanje godinu dana od uvođenja konačne mjere, na zahtjev izvoznika, uvoznika ili proizvođača Unije koji sadržava dostatne dokaze koji potkrepljuju potrebu za privremenom revizijom.
- 69 Privremena se revizija pokreće ako zahtjev sadržava dostatne dokaze da više nije potreban nastavak primjene mjere da bi se uklonio učinak dampainga i/ili da nastavak ili ponavljanje štete nije vjerojatno ako se mjera ukloni ili izmijeni, odnosno da postojeća mjera nije ili nije više dostatna kako bi suzbila dampaing koji nanosi štetu.
- 70 U provedbi ispitnih postupaka u okviru privremene revizije, Komisija može, između ostalog, razmotriti jesu li se znatno promijenile okolnosti u pogledu dampainga i štete ili postižu li se postojećim mjerama željeni rezultati u uklanjanju prethodno utvrđene štete prema članku 3. temeljne uredbe. U tom pogledu, uzima se u obzir konačno utvrđivanje svih relevantnih i propisno dokumentiranih dokaza.
- 71 U ovom slučaju, točka C.7. pobijane uredbe, koja se odnosi na dampaing, nosi naslov „Trajna priroda promijenjenih okolnosti”. Konkretnije, u uvodnoj izjavi 34. pobijane uredbe navedeno je da se s obzirom na razloge za uskraćivanje primjene MET-a, moglo smatrati da su zaključci revizije trajne prirode. U njoj se dodaje da dokazi ukazuju na to da je poremećaj cijene benzena u Narodnoj Republici Kini postojao i prije razdoblja revizije i da nema dokaza koji bi ukazivao da će vlada te države ukloniti te poremećaje.
- 72 Uvodno valja istaknuti da tužitelj izgleda tvrdi da pogreške koje se tiču prava, a iznesene su u okviru prvog tužbenog razloga, posljedično predstavljaju povredu članka 11. stavka 3. temeljne uredbe u dijelu u kojem okolnosti nisu znatno i trajno promijenjene, jer je trebao imati koristi od MET-a. Prema tom tumačenju, drugi tužbeni razlog trebalo bi obraditi na istovjetan način kao i prvi.
- 73 Međutim, drugim tužbenim razlogom ističe se zasebno pitanje, to jest, trebaju li u okviru privremene revizije institucije utvrditi objektivnu promjenu činjeničnih okolnosti ili mogu dati različitu ocjenu na temelju prethodno postojećih okolnosti s obzirom na nove argumente i dokaze koje su stranke iznijele.
- 74 Unatoč okolnosti da naslov točke C.7. pobijane uredbe upućuje na promijenjene okolnosti, iz čitanja njezine uvodne izjave 34. kao i pismena Vijeća u okviru ovog spora proizlazi da je u biti došlo do promjene ocjena institucija, a ne objektivnih okolnosti na kojima se ova ocjena zasniva. Naime, u navedenoj uvodnoj izjavi priznaje se da je poremećaj cijene benzena postojao i prije razdoblja revizije ispitnog postupka. Osim toga, ništa u pobijanoj uredbi ne ukazuje na to da je politika nevraćanja PDV-a na izvoz benzena bila uvedena nakon razdoblja početnog ispitnog postupka. Nadalje, neovisno o relevantnosti u tu svrhu carine od 40 % na izvoz benzena, koju Vijeće osporava, tužitelj ističe da je ta carina suspendirana od 2007., a da mu nitko s tim u vezi ne proturječi.
- 75 Stoga izgleda da je Vijeće izmijenilo ocjenu, a da se okolnosti na kojima se ona temelji nisu nužno promijenile. U pobijanoj uredbi utvrđeno je da su okolnosti u vezi s poremećajem cijene benzena trajne prirode što opravdava izmjenu mjera koje su na snazi. Opći sud treba odlučiti, je li s obzirom na to pobijanom uredbom prekršen članak 11. stavak 3. temeljne uredbe.
- 76 U svrhu te ocjene valja primijetiti da su odredbe temeljne uredbe i uredbi, koje imaju sličan cilj i donesene su prije nje, bile značajno izmijenjene osobito u pogledu postupka revizije. Na primjer, prema članku 14. stavku 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3017/79 od 20. prosinca 1979. o zaštiti od „dampinskih” uvoza ili subvencija država koje nisu članice Europske ekonomske zajednice (SL 1979., L 339, str. 1.) [neslužbeni prijevod] uredbe kojima se uvodi antidampinske pristojbe „predmet su revizije, ako je

potrebno". U skladu sa stavkom 3. te odredbe, mjere se mijenja, ukida ili poništava kada to revizija zahtjeva. Međutim, navedenom se odredbom ne određuje u kojim je okolnostima takva izmjena potrebna.

- 77 Kasnije je u članku 14. stavku 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2176/84, od 23. srpnja 1984. o zaštiti od „dampinških” uvoza ili subvencija država koje nisu članice Europske ekonomske zajednice (SL 1984., L 201, str. 1.) [neslužbeni prijevod] navedeno da se reviziju pokreće na zahtjev države članice ili na inicijativu Komisije. Reviziju također treba provesti na zahtjev zainteresirane strane, pod uvjetom da ona „podnese dokaze o promijenjenim okolnostima koje su dostatne da se opravda potrebu za revizijom” i da je barem godina dana protekla od završetka ispitnog postupka. U stavku 3. tog članka samo se navodi da se mjere mijenja kada to revizija zahtjeva, bez daljnjeg pojašnjenja.
- 78 Za primjenu članka 14. Uredbe br. 2176/84, u sudskoj se praksi navodi da se postupak revizije primjenjivao u slučaju promjene podataka (vidjeti u tom smislu presudu od 24. veljače 1987., *Continentalen Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken/Komisija*, 312/84, EU:C:1987:94, t. 11.) ili promijenjenih okolnosti kada je revizija uslijedila na zahtjev zainteresirane stranke (vidjeti u tom smislu presudu od 11. srpnja 1990., *Sermes*, C-323/88, EU:C:1990:299, t. 16. i 17.). Na temelju te iste odredbe presuđeno je da se postupak revizije može opravdati samo promijenjenim okolnostima kada je revizija uslijedila nakon zahtjeva zainteresirane stranke (presuda od 1. travnja 1993., *Findling Wälzlager*, C-136/91, EU:C:1993:133, t. 15.), a kao što to proizlazi iz teksta predmetne odredbe.
- 79 Člankom 11. stavkom 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 1996., L 56, str. 1.) [neslužbeni prijevod] uvedena je odredba čiji je tekst istovjetan sadašnjem članku 11. stavku 3. temeljne uredbe.
- 80 Upućivanjem na sudsku praksu navedenu u točki 78. ove presude, čak i ako se taj predmet odnosio na tumačenje članka 11. stavka 3. Uredbe br. 384/96, čiji je tekst različit od teksta članka 14. Uredbe br. 2176/84, bilo je presuđeno da je svrha postupka revizije ta da se uvedene pristojbe prilagodi kretanju čimbenika povodom kojih su uvedene te se stoga u okviru tog postupka pretpostavlja da su se ti čimbenici promijenili (presuda od 29. lipnja 2000., *Medici Grimm/Vijeće*, T-7/99, EU:T:2000:175, t. 82.). To se objašnjava posebnostima činjeničnog konteksta dotičnog predmeta. Naime, u tom je predmetu samo šest tjedana nakon objave prvotne uredbe o uvođenju antidampinške pristojbe Komisija objavila obavijest kojom je pozvala proizvođače izvoznike da podnesu dokaze koji, iznimno, opravdavaju pokretanje prijevremene privremene revizije. Zatim je poslala upitnike koji su se odnosili na isto razdoblje kao i početni ispitni postupak. U tim je uvjetima Opći sud nastojao utvrditi, je li došlo do promijenjenih okolnosti kojima su institucije mogle obrazložiti reviziju te je zaključio da je svrha tog postupka samo omogućiti poduzetnicima koji nisu sudjelovali u početnom postupku da ishode individualni tretman (presuda od 29. lipnja 2000., *Medici Grimm/Vijeće*, T-7/99, EU:T:2000:175, t. 83.). Stoga u tom slučaju nije došlo do revizije mjera koje su na snazi, već do ponovnog pokretanja početnog postupka (presuda od 29. lipnja 2000., *Medici Grimm/Vijeće*, T-7/99, EU:T:2000:175, t. 85.).
- 81 Valja istaknuti da se kasnija sudska praksa u vezi s člankom 11. stavkom 3. Uredbe br. 384/96 i člankom 11. stavkom 3. temeljne uredbe odnosila na pitanje, jesu li okolnosti znatno promijenjene, dodajući da takva promjena treba biti trajna (vidjeti u tom smislu presude od 17. studenog 2009., *MTZ Polyfilms/Vijeće*, T-143/06, EU:T:2009:441, t. 41., od 17. prosinca 2010., *EWRIA i dr./Komisija*, T-369/08, EU:T:2010:549, t. 81. i 94., i od 28. travnja 2015., *CHEMK i KF/Vijeće*, T-169/12, EU:T:2015:231, t. 48., koja je potvrđena u žalbenom postupku rješenjem od 9. lipnja 2016., *CHEMK i KF/Vijeće*, C-345/15 P, neobjavljenim, EU:C:2016:433, t. 29. do 32.).
- 82 Osim toga prema sudskoj praksi, da bi u okviru postupka revizije ocijenile nužnost održavanja te mjere ili njezine izmjene u cilju uklanjanja učinka dampa koji je uzrok štete, institucije moraju provesti ne samo retrospektivnu analizu razvoja dotične situacije, računajući od uvođenja konačne početne mjere, već i analize budućeg vjerojatnog razvoja situacije, računajući od usvajanja mjere revizije, u svrhu

ocjene vjerojatnosti povlačenja ili izmjene navedene mjere (presuda od 18. rujna 2014., Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, t. 55. i rješenje od 9. lipnja 2016., CHEMK i KF/Vijeće, C-345/15 P, neobjavljeno, EU:C:2016:433, t. 31.).

- 83 S obzirom na prethodno izneseno, u okviru retrospektivne i prospektivne analize koju moraju provesti, institucije mogu izmijeniti svoju ocjenu okolnosti. Valja osobito istaknuti da je u članku 11. stavku 3. temeljne uredbe navedeno da institucije mogu, „između ostalog”, razmotriti ne samo, jesu li se znatno promijenile okolnosti, već i postižu li se postojećim mjerama željeni rezultati u uklanjanju prethodno utvrđene štete. Proizlazi da je navedenom odredbom izričito priznato da institucije mogu zaključiti da prvotno donesene mjere nisu bile dostatne za uklanjanje učinka dampa koji je uzrok štete, nasuprot onomu što su prvo smatrale, i da se stoga te mjere treba izmijeniti. Nadalje, iz izraza „osim toga” proizlazi da u članku 11. stavku 3. temeljne uredbe nije predviđen iscrpan popis pitanja koja se u okviru privremene revizije može ispitati povrh znatno promijenjenih okolnosti i postizanja rezultata koji se žele ostvariti mjerama. Nadalje, u članku 11. stavku 3. temeljne uredbe dodaje se da „[u] tom pogledu, uzima se u obzir konačno utvrđivanje svih relevantnih i propisno dokumentiranih dokaza”. Shodno tomu, institucije mogu uzeti u obzir svaki kasnije podnesen dokaz, čak i ako se on odnosi na objektivne okolnosti koje se nisu promijenile od početnog ispitnog postupka.
- 84 Naime, bilo bi nelogično da su institucije dužne primjenjivati članak 2. stavak 7. točku (c) temeljne uredbe na način koji je očito pogrešan s obzirom na dokaze podnesene u okviru privremene revizije, i to samo iz razloga što je primjena bila takva tijekom početnog ispitnog postupka. Takav zaključak bi tim više bio nelogičan što u skladu s člankom 11. stavkom 6. temeljne uredbe samo privremena revizija omogućuje izmjenu mjera, dok revizija mjera koje istječu može dovesti samo do njihova ukidanja ili nastavka njihove primjene.
- 85 U ovom slučaju, ocjena dana u pobijanoj uredbi zasniva se na činjeničnim okolnostima koje su trajne naravi i nisu privremene, a osobito na poremećaju cijene benzena i izostanku povrata 17 % PDV-a na izvoz benzena. Kao što to Vijeće s pravom ističe, ono je opravdano moglo zaključiti da je poremećaj cijene benzena u Narodnoj Republici Kini trajan jer nije postojala nikakva naznaka da je uklonjen. Osim toga, ne može se prihvatiti tužiteljev argument u pogledu različitih sirovina korištenih za proizvodnju benzena u Narodnoj Republici Kini, to jest koksa, a ne nafte, jer nije dokazao da benzen iz nafte i benzen iz koksa imaju različita svojstva koja opravdavaju tu razliku u cijeni, kao što je to navedeno u točkama 58. i 59. ove presude. Što se tiče izvozne carine na benzen od 40 %, dovoljno je istaknuti da se u pobijanoj uredbi samo primjećuje da je tijekom predmetnog razdoblja bila zamijenjena carinom od 0 %. S obzirom na prethodno izneseno valja zaključiti da pobijana uredba nije suprotna članku 11. stavku 3. temeljne uredbe.
- 86 Stoga drugi tužbeni razlog valja odbiti kao neosnovan.

Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja

Argumenti stranaka

- 87 U okviru svojeg trećeg tužbenog razloga tužitelj ističe da pobijana uredba krši obvezu obrazlaganja koja proizlazi iz članka 296. UFEU-a kao i članak 6. stavak 7., članak 11. stavak 3., članak 14. stavak 2. i članak 18. stavak 4. temeljne uredbe. On u bitnom smatra da je u pobijanoj uredbi propušteno uzeti u obzir određene njegove argumente ili da barem nisu navedeni razlozi za neprihvatanje istih.
- 88 Vijeće, koje podupiru društva intervenijenti, osporava tužiteljeve argumente.

Ocjena Općeg suda

- 89 Iz ustaljene sudske prakse proizlazi da obrazloženje, koje je propisano člankom 296. UFEU-a, mora odgovarati prirodi akta o kojemu je riječ i mora jasno i nedvosmisleno odražavati zaključke institucije koja ga je donijela kako bi se zainteresiranim osobama omogućilo da se upoznaju s razlozima poduzimanja mjere, ali i kako bi se nadležnom sudu omogućilo provođenje nadzora. Zahtjev za obrazlaganje mora se ocijeniti s obzirom na okolnosti predmetnog slučaja, osobito sadržaj akta, prirodu navedenih razloga i interes koji adresati mjere ili druge osobe na koje se akt izravno i osobno odnosi mogu imati u dobivanju objašnjenja. U obrazloženju nije potrebno podrobno navoditi sve činjenične i pravne okolnosti s obzirom na to da se pitanje ispunjava li obrazloženje akta zahtjeve iz članka 296. UEZ-a mora ocjenjivati ne samo u odnosu na svoju formulaciju, već i na svoj kontekst i na sva pravna pravila kojima se uređuje predmetno pravno područje (vidjeti presudu od 30. rujna 2003., Eurocoton i dr./Vijeće, C-76/01 P, EU:C:2003:511, t. 88. i navedenu sudsku praksu).
- 90 Osim toga, presuđeno je da Vijeće nije dužno u uredbi kojom se uvodi konačnu antidampinšku pristojbu posebno obrazložiti to što u obzir nisu uzeti razni argumenti koje su stranke iznijele tijekom upravnog postupka. Dovoljno je da ta uredba sadržava jasno opravdanje glavnih razmotrenih elemenata koji su u tom slučaju dio njezine analize pitanja, odražavaju li troškovi glavnih faktora proizvodnje tržišne vrijednosti, stoga što se tim opravdanjem može pojasniti razloge zbog kojih Vijeće nije prihvatilo relevantne argumente koje su s tog aspekta stranke istaknule tijekom upravnog postupka (vidjeti u tom smislu presudu od 15. prosinca 1999., Petrotub i Republica/Vijeće, T-33/98 i T-34/98, EU:T:1999:330, t. 151.).
- 91 Međutim, obrazloženje akta treba se nalaziti u samom njegovu tekstu i ne može, osim u iznimnim okolnostima, proizlaziti iz pisanih ili usmenih objašnjenja koja su dana kasnije, dok je akt već predmet tužbe pred sudom Unije (presuda od 20. svibnja 2015., Yuanping Changyuan Chemicals/Vijeće, T-310/12, neobjavljena, EU:T:2015:295, t. 174.).
- 92 U ovom slučaju, iz uvodne izjave 18. pobijane uredbe proizlazi da tužiteljev zahtjev za MET nije odobren iz razloga što je cijena njegove nabave benzena narušena i ne odražava tržišne vrijednosti. U okviru ove ocjene pobijanom se uredbom ističu tri elementa, kao što to proizlazi iz točke 51. ove presude, to jest postojanje značajne razlike između cijena benzena u Narodnoj Republici Kini i u ostalim državama tržišnog gospodarstva, postojanje izvozne carine za benzen, iako je bila suspendirana, i nevraćanje PDV-a na izvoz benzena. U uvodnoj izjavi 20. pobijane uredbe dodaje se da, iako je osporio nalaze Komisije, tužitelj nije mogao objasniti nisku cijenu benzena u Narodnoj Republici Kini.
- 93 Iz toga proizlazi da se pobijanom uredbom poštuju zahtjevi u pogledu obveze obrazlaganja, a kako je protumačena u sudskoj praksi navedenoj u točkama 89. do 91. ove presude. Naime, u pobijanoj su uredbi izložena bitna razmatranja na kojima su zasnovani njezini zaključci iako ne sadržava posebno obrazloženje u pogledu svih argumenata koje je tužitelj iznio tijekom upravnog postupka, a osobito u vezi s trima gore navedenim elementima.
- 94 Kao prvo, u pobijanoj uredbi Vijeće je zaključilo da tužitelj nije valjano objasnio utvrđenu razliku između cijena u Narodnoj Republici Kini i ostalim zemljama tržišnog gospodarstva, a osobito u Europi i Sjedinjenim Američkim Državama, unatoč iznesenom objašnjenju prema kojemu se njegov benzen proizvodi iz koksa, a ne iz nafte.
- 95 S obzirom na kontekst i strukturu pobijane uredbe to znači da prema toj uredbi tužitelj nije dokazao da benzen koji se proizvodi iz nafte i benzen koji se proizvodi iz koksa nisu usporedivi proizvodi ili da postoje drugi razlozi koji objašnjavaju razliku u cijeni između tih dvaju proizvoda u Narodnoj Republici Kini i ostalim zemljama tržišnog gospodarstva. Stoga, kao što Vijeće s pravom ističe, prigovor u vezi s arbitražom cijene bio je prešutno sadržan u razlozima pobijane uredbe.

- 96 Kao drugo, u pobijanoj se uredbi samo utvrđuje postojanje izvozne carine na benzen koja je bila suspendirana tijekom razdoblja revizije ispitnog postupka, kao što to tužitelj navodi, a da se iz toga ne izvode posebni zaključci. Stoga se pobijanoj uredbi ne može prigovoriti postojanje nedostatka u obrazloženju.
- 97 Kao treće, što se tiče tužiteljeva argumenta prema kojem nevraćanje PDV-a na izvoz benzena ne predstavlja značajno uplitanje države, isti je bespredmetan kao što to proizlazi iz točaka 52., 53., 54. i 63. ove presude, tako da se Vijeću ne može prigovoriti da u pobijanoj uredbi nije izložilo razloge za svoje odbijanje.
- 98 Shodno tomu, prigovor, koji se temelji na postojanju povrede obveze obrazlaganja, treba odbiti. Naime, obrazloženje izneseno u pobijanoj uredbi omogućuje Općem sudu da u potpunosti ocijeni njezinu osnovanost, kao što to proizlazi iz analize prvog tužbenog razloga.
- 99 S obzirom na to da u okviru trećeg tužbenog razloga tužitelj također ističe povredu članka 6. stavka 7., članka 11. stavka 3., članka 14. stavka 2. i članka 18. stavka 4. temeljne uredbe, a da, međutim, u prilog toj pretpostavci ne iznosi dovoljnu jasnu i konkretnu argumentaciju, valja se upitati o dopuštenosti te argumentacije s obzirom na članak 76. točku (d) Poslovnika, kako je protumačena u sudskoj praksi (presuda od 28. siječnja 2009., Centro Studi Manieri/Vijeće, T-125/06, EU:T:2009:19, t. 71.).
- 100 U svakom slučaju, a pod pretpostavkom da se te prigovore treba smatrati dopuštenima, u pogledu navodne povrede članka 6. stavka 7. temeljne uredbe treba istaknuti da se tom odredbom obvezuje institucije da uzimaju u obzir komentare proizvođača izvoznika kao što je tužitelj, ako su dovoljno argumentirani. Međutim, ta odredba ne podrazumijeva da institucije moraju zaključiti da su ti komentari osnovani. U ovom slučaju, u uvodnoj izjavi 20. pobijane uredbe primljena je na znanje činjenica da je tužitelj osporio nalaze Komisije. Osim toga, osobito iz objave u vezi sa zahtjevom za MET proizlazi da je Komisija posebno uzela u obzir tužiteljev argument u vezi s činjenicom da je benzen koji koristi proizveden iz koksa, a ne iz nafte. Unatoč tomu, u pobijanoj je uredbi utvrđeno da tužitelj nije mogao objasniti nisku cijenu benzena na tržištu Narodne Republike Kine. Stoga se ne može prihvatiti prigovor koji se temelji na povredi članka 6. stavka 7. temeljne uredbe.
- 101 Isto važi za navodnu povredu članka 11. stavka 3. temeljne uredbe. Ako bi se tužiteljev prigovor moglo protumačiti na način da se temelji na tome da u pobijanoj uredbi nije uzeto u obzir konačno utvrđivanje svih relevantnih i propisno dokumentiranih dokaza u okviru privremene revizije, dostatno je po analogiji uputiti na razmatranja izložena u točki 100. ove presude. Naime, uzimanje u obzir svih relevantnih dokaza ne znači nužno i prihvaćanje tvrdnji jedne od stranaka na temelju dokaza koja je ona podnijela.
- 102 U pogledu navodne povrede članka 14. stavka 2. temeljne uredbe valja ustvrditi da pobijana uredba, osobito u svojim uvodnim izjavama 15. do 35., sadržava sažetak bitnih činjenica i razmatranja u vezi s utvrđivanjem dumpinga. Stoga ovaj prigovor treba odbiti.
- 103 Naposljetku, što se tiče navodne povrede članka 18. stavka 4. temeljne uredbe, valja podsjetiti da je prema uvodnoj izjavi 20. pobijane uredbe, kao i prema objavi u vezi sa zahtjevom za MET i dokumentom o konačnoj objavi, razlog zbog kojeg dokazi i argumenti koje je tužitelj iznio nisu prihvaćeni bio taj da unatoč njima tužitelj nije mogao objasniti nisku cijenu benzena na tržištu Narodne Republike Kine. Shodno tomu valja također odbiti prigovor koji se temelji na povredi članka 18. stavka 4. temeljne uredbe.
- 104 Stoga iz prethodno iznesenog proizlazi da treći tužbeni razlog valja odbiti kao neosnovan.

Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 7. točke (c) drugog podstavka temeljne uredbe

Argumenti stranaka

- 105 Svojim četvrtim tužbenim razlogom tužitelj ističe povredu članka 2. stavka 7. točke (c) drugog podstavka temeljne uredbe. Tvrdi da je odluku o tome je li zadovoljavao kriterije na temelju kojih može imati koristi od MET-a trebalo donijeti u roku od tri mjeseca od pokretanja ispitnog postupka, dok je u ovom slučaju taj rok bio šest mjeseci.
- 106 Smatra da su pobijana uredba i antidampinške pristojbe mogle biti drukčije u slučaju da je odgovor na ovo pitanje dan u roku od tri mjeseca. U tom pogledu pojašnjava da je svoju odluku o neodobravanju primjene MET-a Komisija zasnovala na informacijama dobivenima prilikom provjera na terenu koje su provedene nakon isteka roka od tri mjeseca, osobito u pogledu nabavne cijene benzena. Stoga smatra da bi mu primjena MET-a bila odobrena u slučaju da je odluka bila donesena u predviđenom roku, jer institucije u tom trenutku nisu raspolagale informacijama o nabavnoj cijeni benzena koje su odlučne da mu se uskrati primjena MET-a.
- 107 Osim toga, ističe da su pitanja u vezi s navodnom izvoznom carinom na benzen i izostanak povrata PDV-a postavljena nakon isteka roka od tri mjeseca, kao što to proizlazi iz upravnog spisa.
- 108 U replici tužitelj ističe da bi u slučaju da je dampinška marža bila izračunana na temelju informacija koje je dostavio, ista bila znatno niža od one utvrđene pobijanom uredbom.
- 109 Osim toga, prema sudskoj praksi, rok od tri mjeseca ima za cilj osigurati da se odluku o tome zadovoljava li proizvođač izvoznik kriterije na temelju kojih može imati koristi od MET-a ne donese na temelju njegova utjecaja na izračun antidampinške pristojbe, što u ovom slučaju nije poštovano.
- 110 Vijeće, koje podupiru društva intervenijenti, osporava tužiteljeve argumente.

Ocjena Općeg suda

- 111 U skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (c) drugim podstavkom temeljne uredbe, koja je na snazi u vrijeme nastanka činjenica u ovom predmetu, odluka o tome zadovoljava li proizvođač kriterije navedene u prvom podstavku navedene odredbe donosi se u roku od tri mjeseca od pokretanja ispitnog postupka, a po završetku savjetovanja o tom pitanju sa Savjetodavnim odborom i nakon što je proizvodnji Unije omogućeno iznošenje primjedaba. Ova odluka ostaje na snazi tijekom cijelog razdoblja ispitnog postupka.
- 112 Dana 29. srpnja 2011. Komisija je na temelju članka 11. stavka 3. temeljne uredbe objavila Obavijest o pokretanju postupka djelomične privremene revizije. Stoga je rok od tri mjeseca istekao 29. listopada 2011. Međutim, Komisija je 1. veljače 2012. poslala tužitelju svoju objavu u vezi sa zahtjevom za MET.
- 113 Uvodno valja pojasniti da članak 2. stavak 7. točka (c) drugi podstavak temeljne uredbe ne sadržava nikakvu naznaku u pogledu posljedica Komisijina prekoračenja roka od tri mjeseca. Naime, prema sudskoj praksi, svako Komisijino prekoračenje tog roka ne dovodi automatski do poništenja uredbe koja je nakon toga donesena (vidjeti u tom smislu presudu od 18. ožujka 2009., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Vijeće, T-299/05, EU:T:2009:72, t. 115. i 116. i presudu od 10. listopada 2012., Ningbo Yonghong Fasteners/Vijeće, T-150/09, neobjavljenju, EU:T:2012:529, t. 53.).

- 114 Osim toga, budući da članak 2. stavak 7. točka (b) temeljne uredbe predviđa iznimku od načina utvrđivanja uobičajene vrijednosti iz stavka 7. točke (a) istog članka, tu iznimku treba usko tumačiti. Stoga se ta iznimka ne može automatski primjenjivati u slučaju Komisijina prekoračenja tromjesečnog roka, ako ne postoji odredba kojom je to predviđeno (presuda od 18. ožujka 2009., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Vijeće, T-299/05, EU:T:2009:72, t. 121.).
- 115 Iz sudske prakse proizlazi da nepravilnost kao što je prekoračenje tromjesečnog roka može utjecati na zakonitost pobijane uredbe samo ako tužitelj dokaže da bi u slučaju da je odgovor na zahtjev za odobrenje primjene MET-a bio dan u rokovima, isti mogao biti različit, to jest povoljniji za interese navedene stranke (presuda od 25. listopada 2011., Transnational Company „Kazchrome” i ENRC Marketing/Vijeće, T-192/08, EU:T:2011:619, t. 303.; vidjeti također u tom smislu presude od 18. ožujka 2009., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Vijeće, T-299/05, EU:T:2009:72, t. 138. i od 18. rujna 2012., Since Hardware (Guangzhou)/Vijeće, T-156/11, EU:T:2012:431, t. 160.).
- 116 U ovom slučaju tužitelj smatra da bi u slučaju da je odluka bila donesena u predviđenom roku, ista bila povoljna jer institucije nisu u tom trenutku raspolagale informacijama o nabavnoj cijeni benzena koje su bile odlučujuće da mu se uskrati primjena MET-a. Ovu se argumentaciju ne može prihvatiti.
- 117 Kao prvo, valja podsjetiti, kao što je to navedeno u točki 45. ove presude, da je na tužitelju teret dokazivanja o tome da poštuje uvjete utvrđene u članku 2. stavku 7. točki (c) temeljne uredbe.
- 118 Kao drugo valja istaknuti da su društva podnositelji tog zahtjeva prema obavijesti o pokretanju postupka djelomične privremene revizije podnijela *prima facie* dokaze o tome da je tužitelj imao koristi od određenih državnih mjera kojima je struktura njegovih stvarnih troškova proizvodnje bila promijenjena. Tako su institucije imale određene sumnje u pogledu činjenice da tužitelj može i dalje imati koristi od MET-a, posebno s obzirom na navod prema kojem je benzen nabavljao po iskrivljenim cijenama.
- 119 Kao treće, unatoč tomu, u svojem zahtjevu za MET tužitelj nije dostavio podatke u vezi sa svojom nabavom benzena. Stoga je u svojem zahtjevu za pružanje informacija od 3. listopada 2011. Komisija izričito pozvala tužitelja da podnese dokaze o tome da cijena njegove nabave benzena odražava tržišne vrijednosti. U odgovoru na taj zahtjev 17. listopada 2011., to jest prije isteka roka od tri mjeseca tužitelj je pojasnio da se njegov benzen proizvodi iz koksa, a ne iz nafte te je dostavio podatke u vezi s njegovom nabavnom cijenom u obliku dijagrama. Komisija je te podatke provjerila prilikom posjete radi provjere 14. i 15. studenog 2011., to jest nakon isteka predmetnog roka.
- 120 S obzirom na prethodno izneseno, valja zaključiti da u trenutku isteka roka od tri mjeseca tužitelj nije podnio dostatne dokaze o tome da poštuje osobito uvjet utvrđen u članku 2. stavku 7. točki (c) prvoj alineji drugom dijelu rečenice temeljne uredbe. Zapravo, u tom trenutku institucije su raspolagale ozbiljnim naznakama prema kojima tužitelj nije zadovoljavao ovaj uvjet.
- 121 Ovaj se zaključak ne može opovrgnuti niti jednim tužiteljevim argumentom.
- 122 Na prvom mjestu, razmatranja u vezi s navodnom izvoznom carinom na benzen i izostankom povrata PDV-a na izvoz odnose se također na pitanje je li tužiteljeva nabavna cijena benzena odražavala tržišne vrijednosti, a koja je dovedena u pitanje prije isteka roka od tri mjeseca.
- 123 Na drugom mjestu, kao što to Vijeće s pravom ističe, izračuni dampinške marže koje je tužitelj dostavio u replici samo su njegovi vlastiti izračuni. Time se ne dokazuje da je Vijeće moralo prihvatiti te iste izračune ili čak napraviti slične izračune u slučaju da je odluka u vezi s MET-om bila donesena u propisanom roku. Osim toga, izgleda da su ti izračuni zasnovani na pretpostavci prema kojoj je tužitelj

trebao imati koristi od MET-a jer se čini da se njima pravi usporedba između prodajne cijene na kineskom domaćem tržištu i izvozne cijene. Ta je pretpostavka netočna s obzirom na prethodno izneseno.

- 124 Na trećem mjestu i suprotno onomu na što izgleda da tužitelj ukazuje, sudska praksa, koju navodi, ne dopušta zaključak da se pobijanu uredbu treba poništiti zbog toga što je Komisija, kada je odluka o MET-u bila donesena nakon isteka roka od tri mjeseca, raspolagala svim potrebnim informacijama za izračun dampinške marže u slučaju primjene MET-a (presuda od 14. studenog 2006., Nanjing Metalink/Vijeće, T-138/02, EU:T:2006:343, t. 44., presuda od 18. ožujka 2009., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Vijeće, T-299/05, EU:T:2009:72, t. 127., i presuda od 10. listopada 2012., Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener i Shanghai Prime Machinery/Vijeće, T-170/09, neobjavljena, EU:T:2012:531, t. 50.).
- 125 Zapravo, tom je sudskom praksom utvrđeno da se zadnjoj rečenici članka 2. stavka 7. točke (c) temeljne uredbe protivi to da nakon što su donijele odluku o MET-u institucije potom ponovno otvore prvotnu odluku ovisno o njezinu učinku na izračun dampinške marže. Međutim, institucije mogu ponovno otvoriti tu prvotnu odluku ako su podneseni novi dokazi ili čak u određenim situacijama, ako novi dokazi nisu podneseni, a s obzirom na načela zakonitosti i dobre uprave (vidjeti u tom smislu presudu od 18. ožujka 2009., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Vijeće, T-299/05, EU:T:2009:72, t. 127. i presudu od 8. studenog 2011., Zhejiang Harmonic Hardware Products/Vijeće, T-274/07, neobjavljenju, EU:T:2011:639, t. 37. do 39.). U svakom slučaju dovoljno je ustvrditi da u ovom predmetu institucije nisu ponovno otvorile odluku u vezi s MET-om jer MET nikada nije bio dodijeljen tijekom djelomične privremene revizije ispitnog postupka.
- 126 S obzirom na prethodno izneseno, četvrti tužbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 20. stavka 2. temeljne uredbe i povredi prava obrane

Argumenti stranaka

- 127 Svojim petim tužbenim razlogom tužitelj ističe povredu članka 20. stavka 2. temeljne uredbe i povredu prava obrane.
- 128 Konkretno tvrdi da je u dokumentu od 11. travnja 2012. o konačnoj objavi Komisija navela da je uobičajena vrijednost bila utvrđena na temelju informacija pribavljenih od proizvođača koji surađuje u analognoj zemlji, to jest Argentini. Iako je taj proizvođač stavljao predmetni proizvod na svoje unutarnje tržište, uzimajući u obzir te razlike u načinu proizvodnje između Argentine i Narodne Republike Kine, bilo je odlučeno da se izračuna uobičajenu vrijednost, umjesto da se koristi prodajne cijene na unutarnjem tržištu. Uobičajena vrijednost za vinsku kiselinu L+, koju je proizvodio argentinski proizvođač, stoga je izračunana iz troška proizvodnje u Argentini, uzimajući u obzir razlike u načinu proizvodnje. S obzirom na to da argentinski proizvođač nije proizvodio vinsku kiselinu DL, njezina uobičajena vrijednost se izračunala tako da se koristila razlika u cijeni između dviju vrsta proizvoda. U dokumentu o konačnoj objavi navedeno je da iz razloga povezanih s povjerljivošću nije bilo moguće iznijeti detaljnije informacije u vezi s uobičajenom vrijednošću jer je samo jedan argentinski proizvođač u potpunosti surađivao tijekom postupka.
- 129 Tužitelj dodaje da je u svojim primjedbama od 25. travnja 2012. u vezi s dokumentom o konačnoj objavi naveo da Komisija nije dala bitne informacije o metodologiji izračuna uobičajene vrijednosti za vinsku kiselinu DL, osobito o izvoru za cijene vinske kiseline L+ i vinske kiseline DL i o čimbenicima koji utječu na usporedbu cijena.

- 130 Tužitelj smatra da povredu prava obrane i članka 20. stavka 2. temeljne uredbe predstavlja to što je u uvodnoj izjavi 38. pobijane uredbe njegov zahtjev koji se odnosio na izračun uobičajene vrijednosti vinske kiseline DL odbijen iz razloga što je takve informacije nemoguće pružiti bez otkrivanja načina proizvodnje i troškova predmetnog argentinskog proizvođača.
- 131 U tom pogledu tužitelj navodi da stoga što proizvođač u analognoj zemlji nije proizvodio vinsku kiselinu DL izgleda da su za izračun uobičajene vrijednosti vinske kiseline DL, institucije prvo usporedile određene cijene vinske kiseline L+ i vinske kiseline DL te su potom tu razliku primijenile na uobičajenu vrijednost za vinsku kiselinu L+ u analognoj zemlji. On nije bio u mogućnosti iznijeti svoje stajalište u pogledu točnosti usporedbe cijena koja je pobijanom uredbom napravljena između vinske kiseline L+ i vinske kiseline DL. Osim toga tužitelj smatra da podaci u vezi s vinskom kiselinom DL nisu mogli predstavljati povjerljive informacije proizvođača iz analogne zemlje, jer on nije proizvodio taj proizvod. U svakom je slučaju bilo moguće povjerljive informacije dostaviti u obliku sažetka ili navodeći red veličina umjesto konkretnih brojki.
- 132 Vijeće uzvraća da je ovaj navod nejasan i neosnovan. Ono je priopćilo metodologiju te je objasnilo koji su čimbenici usklađeni. Konkretno, u pobijanoj je uredbi navedeno da su institucije koristile troškove proizvodnje za vinsku kiselinu L+ proizvođača iz analogne zemlje, zamijenile trošak sirovine u Argentini prosječnom tržišnom cijenom za benzen te napravile prilagodbu za prodajne, opće i administrativne troškove iz analogne zemlje. Za vinsku su kiselinu DL u pobijanoj uredbi, u svrhu izračuna uobičajene vrijednosti, uzete u obzir razlike u cijeni između vinske kiseline L+ i vinske kiseline DL. Vijeće smatra da nije moglo dati podatke korištene prilikom izračuna uobičajene vrijednosti vinske kiseline L+, a da ne otkrije povjerljive poslovne informacije u vezi s proizvođačem iz analogne zemlje.
- 133 U odgovoru na repliku Vijeće dodaje da je bilo očito da su se u svrhu izračunavanja razlike u cijeni između vinske kiseline L+ i vinske kiseline DL institucije oslonile na izvozne cijene iz Narodne Republike Kine.
- 134 U odgovoru na pitanja Općeg suda postavljena na raspravi Vijeće i Komisija pojasnili su da su se oslonili na cijene koje su tužitelj i drugi kineski proizvođač izvoznik, koji surađuje, primjenjivali radi izračunavanja razlike u cijeni između vinske kiseline L+ i vinske kiseline DL. S obzirom na to da su cijene tužitelja bile jedan od dvaju elemenata za izračun navedene razlike, u slučaju da su institucije dale te podatke, tužitelj je mogao zaključiti kakve su cijene njegova konkurenta, koje su bile povjerljive poslovne informacije.
- 135 Društva intervenijenti smatraju da su institucije mogle s pravom odbiti priopćenje osjetljivih poslovnih informacija u vezi s troškovima proizvodnje konkurenta.
- 136 U svojim očitovanjima o intervencijskom podnesku tužitelj pojašnjava da nije zatražio informacije u vezi s proizvođačem iz analogne zemlje.

Ocjena Općeg suda

- 137 Svojim petim tužbenim razlogom tužitelj ističe povredu prava obrane i članka 20. stavka 2. temeljne uredbe jer mu institucije nisu dale bitne informacije o metodologiji izračuna uobičajene vrijednosti za vinsku kiselinu DL, osobito o izvoru za cijenu vinske kiseline L+ i vinske kiseline DL i o čimbenicima koji utječu na usporedbu cijena.
- 138 U skladu s člankom 20. stavkom 2. temeljne uredbe, stranke mogu zatražiti konačnu objavu osnovnih činjenica i razmatranja na temelju kojih se preporučuje uvođenje konačnih mjera ili okončanje ispitnog postupka ili postupka bez uvođenja mjera.

- 139 Iz ustaljene sudske prakse proizlazi da poštovanje prava obrane u svakom postupku pokrenutom protiv neke osobe koji može rezultirati aktom koji negativno utječe na prava, predstavlja temeljno načelo prava Unije koje mora biti zajamčeno, pa i onda kada ne postoje nikakva postupovna pravila (vidjeti presudu od 1. listopada 2009., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Vijeće, C-141/08 P, EU:C:2009:598, t. 83. i navedenu sudsku praksu). Ovo je načelo od ključnog značaja u antidampinškim ispitnim postupcima (vidjeti presudu od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 77. i navedenu sudsku praksu).
- 140 Na temelju navedenog načela, predmetnim poduzetnicima mora se omogućiti da, tijekom upravnog postupka, učinkovito izraze svoje stajalište o istinitosti i relevantnosti navodnih činjenica i okolnosti te o dokazima koje je Komisija iznijela u prilog svojoj tvrdnji o postojanju dampainga i štete koja njime nastaje (presuda od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 76.).
- 141 Osim toga, prema ustaljenoj sudskoj praksi, prilikom ispunjavanja svoje obveze informiranja, institucije Unije moraju djelovati sa svom dužnom pažnjom nastojeći dotičnim poduzetnicima, ako je poštovanje poslovne tajne i dalje osigurano, dati korisne podatke za obranu njihovih interesa i odabirući, po potrebi po službenoj dužnosti, prikladne načine za takvo obavještanje (vidjeti u tom smislu presude od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, t. 30., od 27. lipnja 1991., Al-Jubail Fertilizer/Vijeće, C-49/88, EU:C:1991:276, t. 17., i od 3. listopada 2000., Industrie des poudres sphériques/Vijeće, C-458/98 P, EU:C:2000:531, t. 99.).
- 142 Obvezu informiranja koju imaju institucije Unije na području antidampinških pristojbi treba uskladiti s obvezom poštovanja povjerljivih informacija (vidjeti u tom smislu presude od 25. rujna 1997., Shanghai Bicycle/Vijeće, T-170/94, EU:T:1997:134, t. 121. i od 18. prosinca 1997., Ajinomoto et NutraSweet/Vijeće, T-159/94 i T-160/94, EU:T:1997:209, t. 83.). Međutim, obveza poštovanja povjerljivih podataka ne može prava obrane lišiti njihova bitnog sadržaja (vidjeti u tom smislu presudu od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, t. 29.).
- 143 Iz sudske prakse također proizlazi da dostatnost podataka koje dostave institucije Unije treba ocijeniti ovisno o stupnju posebnosti zatraženih informacija (presuda od 18. prosinca 1997., Ajinomoto i NutraSweet/Vijeće, T-159/94 i T-160/94, EU:T:1997:209, t. 93.).
- 144 Valja podsjetiti da se od tužitelja ne može zahtijevati da dokaže da bi odluka institucija bila drukčija, već samo da takva mogućnost nije u cijelosti isključena s obzirom na to da bi on mogao bolje osigurati svoju obranu u izostanku postupovne povrede koja tako konkretno utječe na prava obrane (presuda od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 78. i 79.).
- 145 Nasuprot tomu, na tužitelju je da konkretno dokaže na koji je način mogao bolje osigurati svoju obranu u izostanku takve povrede, a da ne istakne samo nemogućnost podnošenja očitovanja o hipotetskim situacijama (vidjeti u tom smislu presudu od 9. lipnja 2016., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Vijeće, T-276/13, EU:T:2016:340, t. 264.).
- 146 U ovom slučaju valja ustvrditi da je prema dokumentu o konačnoj objavi, a s obzirom na to da argentinski proizvođač nije proizvodio vinsku kiselinu DL, uobičajena vrijednost bila izračunana tako da se koristila razlika u cijeni između dviju vrsta proizvoda. U svojim primjedbama na dokument o konačnoj objavi tužitelj je posebno zahtijevao informacije o metodologiji izračuna uobičajene vrijednosti za vinsku kiselinu DL, osobito o izvoru za cijenu vinske kiseline L+ i vinske kiseline DL i o čimbenicima koji utječu na usporedbu cijena. Unatoč tom zahtjevu, u uvodnoj izjavi 29. pobijane uredbe, kao i u dokumentu o konačnoj objavi, navedeno je da se s obzirom na to da argentinski proizvođač nije proizvodio vinsku kiselinu DL, uobičajena vrijednost izračunala tako da se koristila

razlika u cijeni između dviju vrsta proizvoda. Osim toga, prema uvodnoj izjavi 38. pobijane uredbe, više informacija koje je tužitelj kasnije zatražio bilo mu je uskraćeno jer bi to bilo nemoguće učiniti bez otkrivanja načina proizvodnje i troškova jedinog argentinskog proizvođača.

- 147 Iz točke 61. replike proizlazi da je tužitelj shvatio da su radi izračunavanja uobičajene vrijednosti vinske kiseline DL institucije prvo usporedile određene cijene vinske kiseline L+ i vinske kiseline DL te su potom tu razliku primijenile na uobičajenu vrijednost za vinsku kiselinu L+ u analognoj zemlji.
- 148 Međutim, institucije nisu obavijestile tužitelja o izvoru cijena vinske kiseline L+ i vinske kiseline DL koje su korištene radi izračunavanja razlike u cijenama koja je služila za izračunavanje uobičajene vrijednosti vinske kiseline DL. Vijeće je tek u stadiju odgovora na repliku navelo da su se institucije oslonile na izvozne cijene iz Narodne Republike Kine radi izračunavanja razlike u cijenama vinske kiseline L+ i vinske kiseline DL. U odgovoru na pitanja Općeg suda institucije su prvi put na raspravi pojasnile da cijene korištene za usporedbu potječu od samog tužitelja i drugog dotičnog proizvođača izvoznika u Narodnoj Republici Kini, odnosno od jedinih dvaju dotičnih proizvođača izvoznika koji su surađivali tijekom ispitnog postupka. Valja ustvrditi da ovi podaci nisu bili pravodobno dostavljeni tužitelju tijekom upravnog postupka.
- 149 Osim toga, institucije nikada nisu tužitelju priopćile razliku u cijenama između vinske kiseline L+ i vinske kiseline DL.
- 150 Između stranaka nesporno je da se vinska kiselina DL proizvodi samo u Narodnoj Republici Kini. Suprotno onomu što Vijeće tvrdi u odgovoru na repliku, iz dokumenta o konačnoj objavi ili pobijane uredbe ne može se nužno zaključiti da su cijene korištene za izračunavanje razlike u cijeni između vinske kiseline L+ i vinske kiseline DL potjecale od proizvođača sa sjedištem u toj zemlji. U načelu, ništa ne bi sprečavalo Komisiju da izračuna tu razliku na temelju cijene vinske kiseline DL u Narodnoj Republici Kini i vinske kiseline L+ drugdje u svijetu.
- 151 Iz točke 28. odgovora na repliku proizlazi da se objašnjenje – koje je Vijeće iznijelo i prema kojemu ono nije moglo tužitelju dostaviti povjerljive podatke u vezi s argentinskim proizvođačem – odnosilo na izračun uobičajene vrijednosti vinske kiseline L+, a ne na usporedbu cijena vinske kiseline DL i vinske kiseline L+.
- 152 Na raspravi su institucije tvrdile da se to što je priopćavanje informacija u vezi s razlikom u cijenama vinske kiseline DL i vinske kiseline L+ odbijeno zasnivalo na činjenici da bi na temelju tih podataka tužitelj bio u stanju pribaviti cijene svojeg konkurenta, to jest drugog proizvođača izvoznika, a koje predstavljaju osjetljive poslovne informacije.
- 153 Međutim, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, zakonitost akta Unije mora se ocijeniti u skladu s činjeničnim i pravnim elementima koji su postojali na dan kada je taj akt donesen, tako da Opći sud ne može te razloge zamijeniti drugim razlozima na koje se pozivalo tijekom ispitnog postupka (vidjeti u tom smislu presudu od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 150.). Stoga se to što je objava predmetnih informacija odbijena ne može opravdati razlogom na koji se pozivalo tijekom usmenog dijela postupka pred Općim sudom, to jest zaštitom poslovnih interesa tužiteljeva konkurenta, kao što je to tužitelj s pravom istaknuo na raspravi.
- 154 Zato valja zaključiti da pobijana uredba ne upućuje ni na kakvo valjano opravdanje na kojem bi se zasnivalo odbijanje priopćenja informacije u vezi s razlikom u cijenama vinske kiseline DL i vinske kiseline L+.
- 155 Treba istaknuti da je razlika u cijenama vinske kiseline L+ i vinske kiseline DL jedan od osnovnih elemenata za izračun uobičajene vrijednosti kiseline DL, dok je drugi element vrijednost vinske kiseline L+ izračunana na temelju informacija koje je dostavio argentinski proizvođač. Tužitelj je istaknuo da bi

u slučaju da je primio informacije u vezi s razlikom u cijenama, mogao iste usporediti sa svojim vlastitim podacima kako bi osigurao da je razlika u cijenama barem u skladu s tim podacima, a što bi mu omogućilo da otkloni postojanje bitnih pogrešaka.

- 156 U tom je pogledu korisno podsjetiti da prema sudskoj praksi posjedovanje detaljnih Komisijinih izračuna i podataka na temelju kojih su dobiveni, zainteresiranim strankama načelno može omogućiti da podnesu primjedbe koje su korisnije za njihovu obranu. Tako mogu točno provjeriti kako je Komisija koristila navedene podatke te ih usporediti s vlastitim izračunima, što bi im omogućilo da otkriju moguće greške koje je Komisija napravila, koje bi inače ostale neotkrivene. Osim toga, praksa institucija pokazuje da one same smatraju da su zainteresirane stranke u mogućnosti djelotvorno ostvariti svoja prava obrane ako imaju na raspolaganju detaljne izračune u pogledu utvrđenja dampinške marže (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 208.).
- 157 Osim toga, prema sudskoj praksi navedenoj u točki 144. ove presude, od tužitelja se ne može zahtijevati da dokaže da bi odluka institucija bila drukčija, već samo da takva mogućnost nije u cijelosti isključena stoga što bi on mogao bolje osigurati svoju obranu u izostanku postupovne povrede koja tako konkretno utječe na prava obrane.
- 158 Ti su zahtjevi ispunjeni u ovom slučaju stoga što su institucije odbile dostaviti informacije u vezi s razlikom u cijenama između vinske kiseline DL i vinske kiseline L+ a da nisu pravodobno pružile valjano opravdanje. Nesporno je da je ta razlika bila odlučujuća za izračun uobičajene vrijednosti vinske kiseline DL. Osim toga, tužitelj smatra da bi mu posjedovanje tih informacija omogućilo da, među ostalim, isključi postojanje očitih pogrešaka. Zato bi tužitelj mogao bolje osigurati svoju obranu da te postupovne povrede nije bilo.
- 159 Naposljetku, u okviru antidampinškog ispitnog postupka institucije ne mogu imati apsolutnu obvezu da odbiju objavu informacija u vezi s poslovnom tajnom, bez ocjene konkretnih okolnosti slučaja (vidjeti u tom smislu presudu od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 165. i 199.). Stoga Opći sud ne može prejudicirati ishod do kojeg bi institucije došle u okviru preispitivanja zahtjeva za informiranje u vezi s razlikom u cijenama, s obzirom na razloge koje bi one mogle valjano uzeti u obzir.
- 160 Slijedom toga, na temelju članka 20. stavka 2. temeljne uredbe i prava obrane, institucije su morale u načelu odobriti tužitelju pristup zatraženim informacijama o razlici u cijenama kiseline DL i vinske kiseline L+ jer nisu pravodobno dale valjani razlog na kojem bi se zasnivalo to odbijanje.
- 161 Uzevši u obzir prethodno navedeno, peti tužbeni razlog valja prihvatiti.

Troškovi

- 162 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Međutim, prema članku 135. stavku 1. Poslovnika, kad to zahtijeva pravičnost, Opći sud može odlučiti da stranka koja ne uspije u postupku, osim vlastitih troškova, snosi samo dio troškova druge stranke ili da ih ne snosi uopće.
- 163 Budući da je tužba samo djelomično prihvaćena, primjereno je u skladu s okolnostima predmeta da tužitelj snosi polovicu svojih troškova. Vijeće će snositi vlastite troškove i polovicu tužiteljevih troškova.
- 164 U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika, države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove. Stoga će Komisija snositi vlastite troškove.

165 Sukladno odredbama članka 138. stavka 3. Poslovnika, Opći sud može odlučiti da intervenijent koji nije jedan od nabrojenih u stavicima 1. i 2. navedenog članka snosi vlastite troškove. U okolnostima ovog spora društvima intervenijentima treba naložiti snošenje vlastitih troškova.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (osmo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 626/2012 od 26. lipnja 2012. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 349/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine, u dijelu u kojem se odnosi na društvo Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.**
2. **Vijeće Europske unije snosit će polovinu troškova društva Changmao Biochemical Engineering i vlastite troškove.**
3. **Društvo Changmao Biochemical Engineering snosit će polovinu vlastitih troškova.**
4. **Europska komisija snosit će vlastite troškove.**
5. **Društva Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl i Comercial Química Sarasa, SL snosit će vlastite troškove.**

Collins

Kancheva

Barents

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg u 1. lipnja 2017.

Potpisi